

Ing-Marie Nilsson

Sällstorps kyrka och kyrkogård

Halland, Varbergs kommun, Sällstorps socken, Sällstorp 16:1

Undersökningen utförd 2014

KULTURMILJÖ
HALLAND

Hallands Läns museer, Kulturmiljö Halland

Uppdragsverksamheten, Halmstad 2015.

Arkeologisk förundersökning 2014.

Omslagsbild: Sällstorps kyrka. Foto: Ing-Marie Nilsson. (Fotonr. 2015-5-46)

Layout: A. Andersson.

Kartor ur allmänt kartmaterial © Lantmäteriet.

Ärende nr ms2006/02316.

Innehåll

Inledning	5
Bakgrund och syfte	6
Topografi och fornlämningssituation	8
Sällstorps kyrka	9
Förundersökningens genomförande	10
Förundersökningens resultat	11
Kyrkans grundläggning	11
Vapenhus	14
Kulturlager	15
Gravar och gravhällar	15
Slutsatser och antikvarisk bedömning	16
Referenser	18
Internetreferenser	18
Arkiv	18
Administrativa uppgifter	19
 BILAGOR	 20
Bilaga 1 Översiktsplan över schakt	
Bilaga 2 Sektion på långhusets norra sida	
Bilaga 3 Planritning över vapenhuslämningar	
Bilaga 4 Ritningsförteckning	

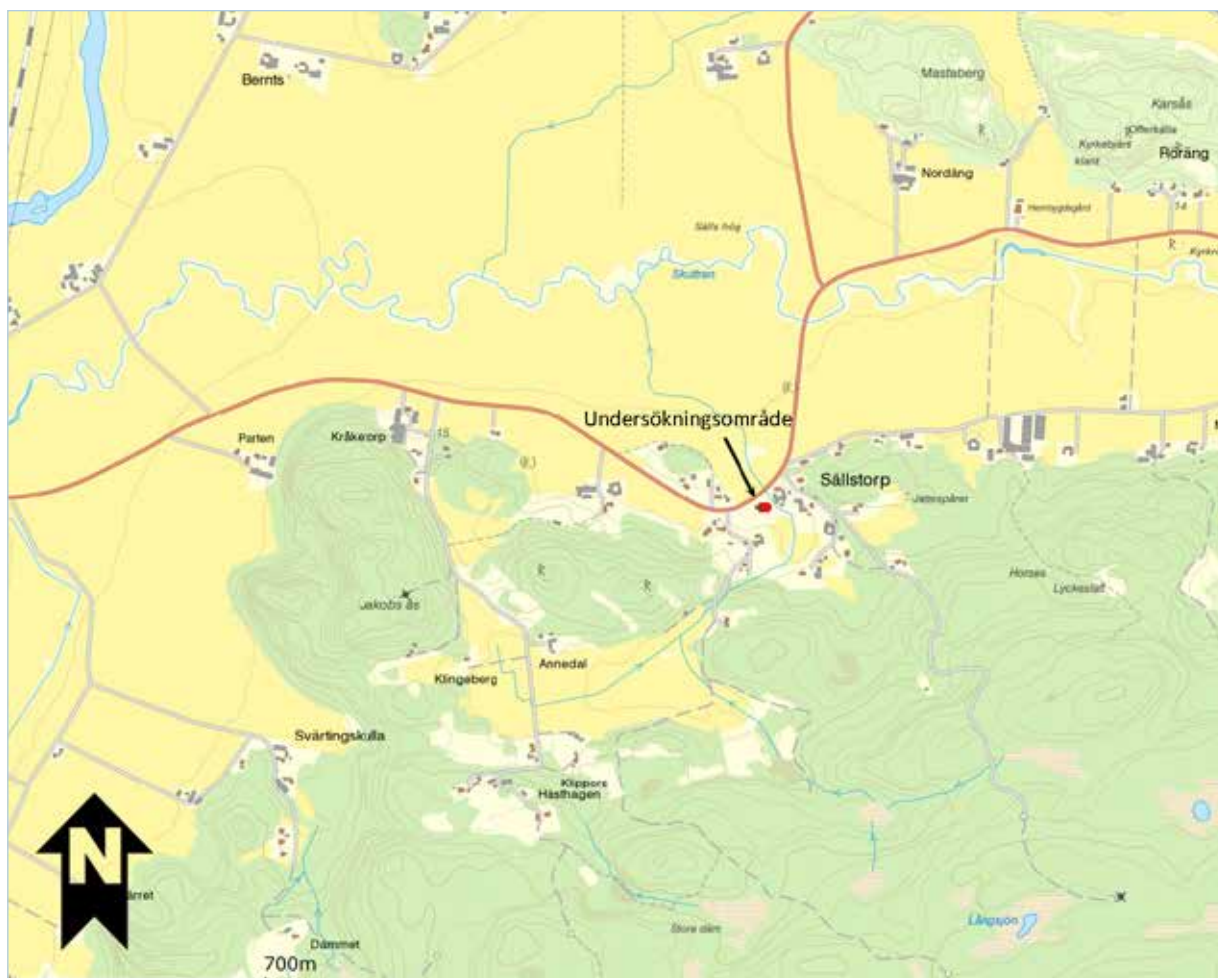

Fig. 1. Kyrkans läge i Sällstorp. Byn ligger relativt utspridd i den södra delen av ån Skuttrans dalgång. Strax öster om kyrkan löper ett mindre vattendrag som ansluter till Skuttran.

Sammanfattning

Med anledning av byte av dagvattenledning och dräneringsarbeten vid Sällstorps kyrka (fastigheten Sällstorp 16:1) genomförde Sydsvensk Arkeologi AB på uppdrag av Kulturmiljö Halland i november 2014 en arkeologisk förundersökning i form av en schaktningsövervakning. Vid förundersökningen framkom lämningar knutna till den medeltida kyrkan och kyrkogården samt rester av ett kulturlager av ovisst ålder som bör ha föregått kyrkan. Vad gäller kyrkans grundläggning kunde en tydlig skillnad påvisas mellan medeltidskyrkans grund och grundläggningen i den på 1700-talet tillbyggda östdelen. Det kunde beläggas att medeltidskyrkan sträckt sig fram till korportalen i öster. Beträffande medeltidskyrkans grund kunde partier med utskjutande grundsula iakttas på både nord- och sydsidorna. I kyrkans sydvästra del kunde rester av ett vapenhus beläggas. Det hade en invändig bredd av ca 3,6 meter. Endast rester återstod av murarna, men murbredden kunde uppskattas till ca 1,5 meter. Inne i vapenhuset kunde delar av golv påvisas i form av naturstenar lagda i kalkbruk. Vapenhuset har troligen tillfogats sekundärt. På kyrkans norra sida kunde flata stenhällar påvisas på tre ställen, och det kan inte uteslutas att det rör sig om äldre gravkonstruktioner. På kyrkans norra sida, väster om sakristian, kunde ett svartbrunt kulturlager iakttas. Det innehöll rester av sot och träkol men inga fynd. Kulturlagret kunde ej dateras, men är troligen äldre än stenkyrkan då det föreföll som om kyrkans grund grävts igenom lagret.

Inledning

Veddige och Kungsäters kyrkliga samfällighet har under hösten påbörjat arbeten för att åtgärda fuktproblem i Sällstorps kyrka (fastigheten Sällstorp 16:1). För att förbättra dräneringen runt kyrkan och säkerställa god avrinning av dagvatten behövde schakt grävas runt kyrkans murade delar (långhus, kor och sakristia). Sällstorps kyrka har medeltida ursprung och länsstyrelsen i Hallands län beslutade att markarbetena skulle ske i förbindelse med en arkeologisk förundersökning i form av en schaktningsövervakning. Beslut i ärendet fattades 2014-09-22 (Lst. Dnr. 431-2507-14). Länsstyrelsen anmodade Kulturmiljö Halland att inkomma med en undersökningsplan, och gav därefter genom direktval Kulturmiljö Halland uppdraget att genomföra förundersökningen. Kulturmiljö Halland kom därefter, efter godkännande av länsstyrelsen, att ta in personal från Sydsvensk Arkeologi

AB att utföra själva fält- och rapportarbetet. Den arkeologiska förundersökningen genomfördes i perioden 17-25 november 2014 av arkeolog Ing-Marie Nilsson från Sydsvensk Arkeologi AB.

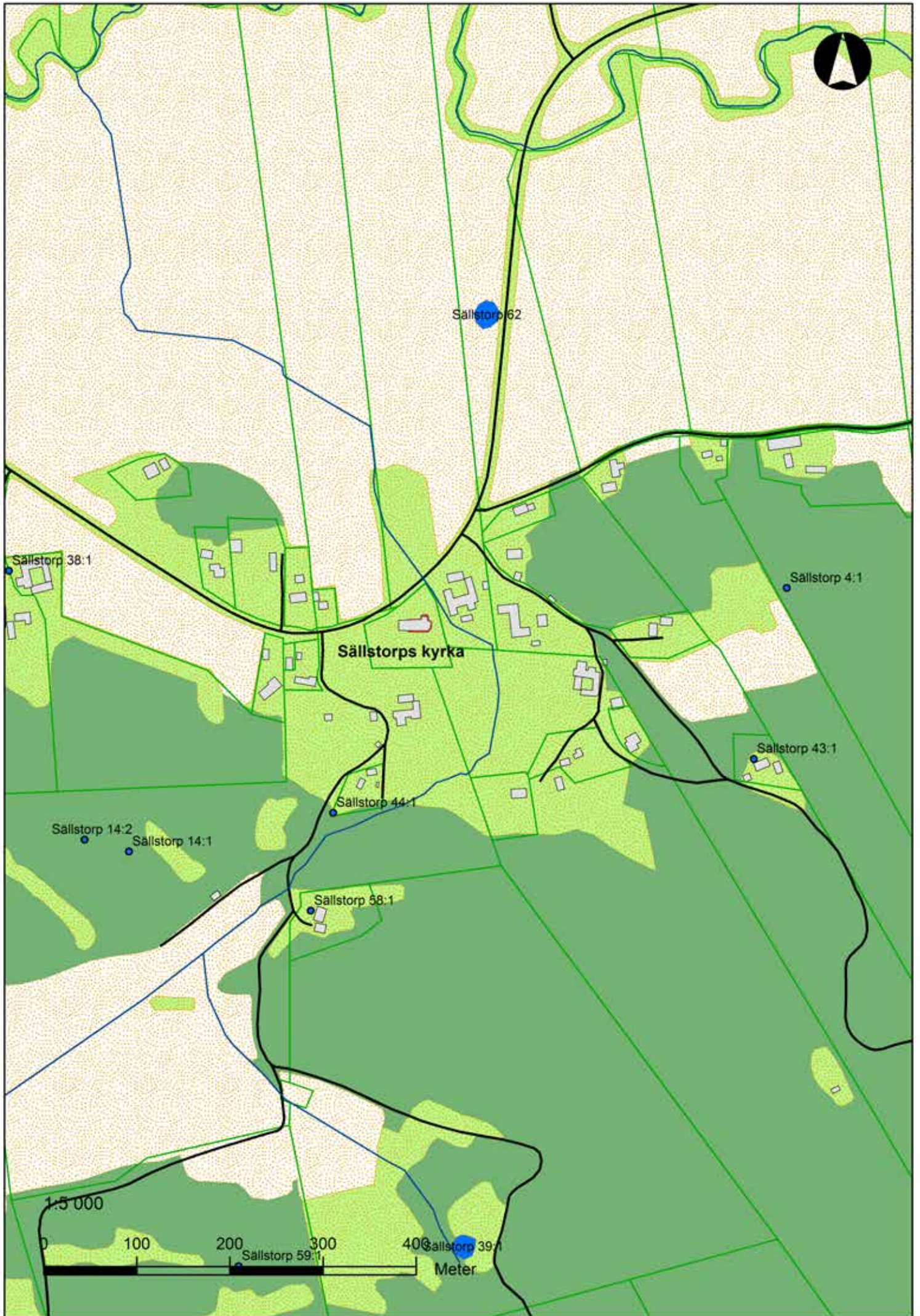
Bakgrund och syfte

I syfte att avhjälpa fuktproblem i Sällstorps kyrka har Veddige och Kungsäters kyrkliga samfällighet ansökt om tillstånd hos länsstyrelsen i Hallands län att få genomföra vissa markarbeten på kyrkogården. Schaktningen skulle omfatta dels ett dräneringsschakt utmed kyrkans murade partier (långhus, kor och sakristia) och dels ett schakt för en dagvattenbrunn och en dagvattenledning på kyrkogården. Arbetena skulle också kunna komma att omfatta en uppsamlingsbrunn norr om kyrkogården samt en pumpbrunn invid dagvattenbrunnen. Dräneringen skulle ersätta en äldre dränering som inte längre fungerade, och den nya ledningen skulle läggas på samma ställe och på samma djup som den befintliga. Vid schaktningens arbetena framkom emellertid en fungerande dagvattenbrunn strax nordväst om sakristian, och denna kom att utnyttjas för avledning av dagvattnet. Detta innebar att inga ytterligare schakt behövde dras på kyrkogården.

Syftet med den antikvariska insatsen var enligt den av Kulturmiljö Halland upprättade undersökningsplanen att minimera ingrepp och skador i äldre lager och anläggningar i anslutning till kyrkan, samt att vid behov styra arbetsföretaget så att arkeologiska lämningar inte skulle påverkas. Den övergripande målsättningen var att utifrån rådande kunskap fastställa och beskriva fornlämningsens karaktär, tidställning, omfattning, sammansättning och komplexitet samt bevarandestatus med hjälp av ett vetenskapligt synsätt. Mer specifikt skulle förundersökningen primärt inriktas på två särskilda frågekomplex:

- 1. Medeltida tillbyggnader.** Det finns uppgifter om att kyrkan skall ha haft ett vapenhus på långhusets södra sida, och en förundersökning borde kunna klarlägga om detta stämmer, samt i så fall även fastställa tillbyggnadens exakta läge. Förundersökningen kan även belysa huruvida det funnits några tillbyggnader på kyrkans norra sida.
- 2. Äldre gravar.** Ledningsdragningen norr om kyrkan borde innebära möjligheter att göra iakttagelser beträffande förekomst, utbredning och frekvens av gravar inom denna del av kyrkogården. Då det emellertid visade sig att denna ledningsschaktning inte behövde genomföras, kom detta undersökningsmål till stor del att bortfalla.

Fig. 2. Fornlämningssituationen invid Sällstorps kyrka.

Topografi och fornlämningsituation

Sällstorps by ligger i den inre delen av landskapet Halland och i den norra delen av Varbergs kommun. Genom socknen löper ån Skuttran, ett biflöde till Viskan, i öst-västlig riktning och i anslutning härtill finns flacka odlingsmarker. Norr och söder om dalgången höjer sig landskapet markant och består huvudsakligen av kuperade skogsbygder. Intill kyrkan löper ett mindre biflöde till Skuttran och i sluttningarna söder om kyrkan finns flera vattenfall med bevarade kvarnlämningar (fornlämningen Sällstorp 44:1). På höjderna någon halvkilometer sydväst om kyrkan finns sannolika gravlämningar i form av rösen och stensättningar (fornlämningarna Sällstorp 8:1, 14:1 och 14:2), och på slätten ca 350 meter norr om kyrkan finns spår av en äldre, lågteknologisk järnframställningsplats (RAÄ Sällstorp 62).

Sällstorp har alltsedan medeltiden utgjort sockencentrum och byn nämns för första gången i det skriftliga materialet 1344. Sällstorp var i mitten av 1600-talet den största byn i socknen, och bestod då av nio hemman, varav fem tillhörde Ås kloster (OIH 3:75). Enligt äldre kartmaterial har byns gårdar i historisk tid legat utspridda i mindre grupper halvvägs upp i backarna söder om odlingsmarkerna

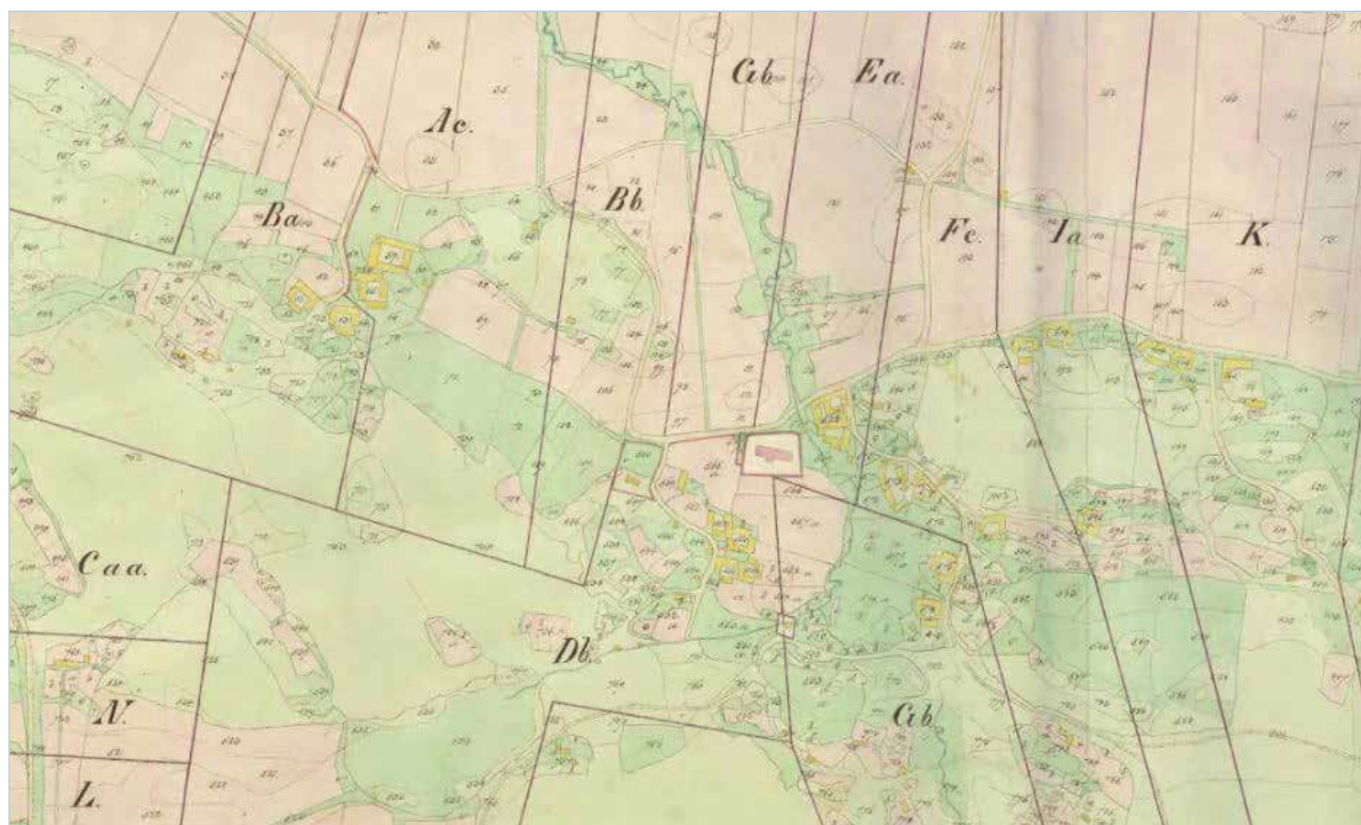

Fig. 3. Sällstorps by enligt Laga skifteskarta från 1856 (Lantmäteristyrelsens arkiv, M65-9:5). Kyrkan återfinns centralt i byn, men gårdarna har i övrigt legat relativt utspridda i klungor och något uppdragna på höjdsträckningarna söder om odlingsmarkerna. Bild från Lantmäteriet, Historiska kartor.

i Skuttrons dalgång. Sällstorps kyrka och kyrkogård ligger inte inom något forn-lämningsområde, och det finns inga uppgifter om tidigare arkeologiska undersökningar i anslutning till kyrkan.

Sällstorps kyrka

Sällstorps kyrka är en stenkyrka av medeltida ursprung. Kyrkan har byggts till men de medeltida delarna är till stora delar bevarade. Byggnaden har från början bestått av ett murat, rektangulärt långhus med integrerat korparti (salkyrka). År 1791 utökades kyrkan i östdelen med ett tresidigt kor i jämbredd med långhuset. Något tidigare, år 1772, tillfogades ett ännu bevarat trätorn i väster. I äldre tid fanns även ett vapenhus på långhusets södra sida (belagt 1791). Vapenhuset är sedermera rivet och tornets bottenvåning tjänstgör nu som vapenhus. Den senaste förändringen av byggnadens planform gjordes 1915, då en sakristia med källare tillbyggdes i kyrkans nordöstra del (Johansson 1957; Nilsson 2009:342f, med referenser). Från kyrkan har flera medeltida inventarier bevarats. Dopfunten är en gotländsk kalkstensfunt från perioden 1225 – 1275 (Hallbäck 1969:25f, 66; Nilsson 2009:398). Ett par träskulpturer har också bevarats: en Sankt Olofsbild av hög kvalitet och en Mariabild, båda från 1200-talets andra hälft (Liepe 1995:247; Lidén 1999:345; MB/Sällstorp; Nilsson 2009:342f, med referenser).

Fig. 4. Sällstorps kyrka sedd från sydost. Foto: Ing-Marie Nilsson, (Fotonr 2015-5-44).

Byggnadsplan SÄLLSTORPS KYRKA

Varberg Sällstorp 16:1

Planen hämtad från ATA och tolkad av Sockenkyrkorna. Kulturarv och bebyggelsehistoria

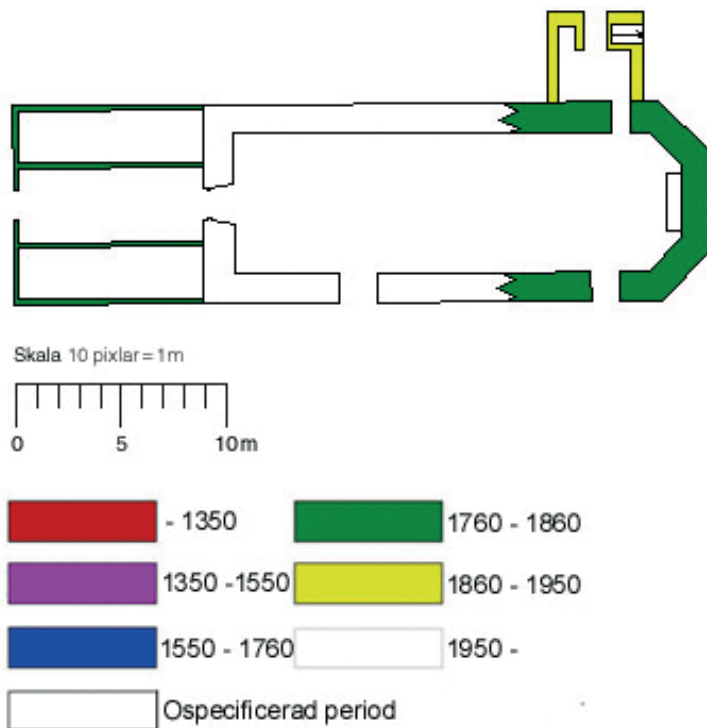

Fig. 5. Sällstorps kyrka med markering av olika byggnadsfaser. Planen har sammanställts inom ramen för forskningsprojektet Sockenkyrkorna – Bebyggelse och kulturarv, och ingår nu i Bebyggelseregistret (BBR).

Förundersökningens genomförande

Förundersökningen skedde i form av en schaktningsövervakning där en arkeolog fortlöpande följde markarbetena och dokumenterade de lämningar som framkom. Schaktningen utfördes med en liten grävmaskin och gjordes med stor varsamhet eftersom den direkt berörde kyrkans grundläggning. Vid förundersökningen kom stora delar av kyrkans stengrund att friläggas, och arbetet att ta fram grundstenarna skedde huvudsakligen för hand, med spade. Grävningsarbetena genomfördes under tre dagar, den 17-18 november respektive den 25 november 2014. Syftet med arbetet var att gräva upp de befintliga dräneringsledningarna utmed stenkyrkans grund och ersätta dem med nya. Detta innebar att schakt togs upp i omedelbar anslutning till stenkyrkans norra, östra och södra sidor. Schakten var ca 1 meter breda och grävdes till ett djup av ca 0,4 meter utmed kyrkans norra och södra långsidor, ca 0,6 meter utmed kordelen samt ca 1,30 meter runt sakri-

stian. Djupschaktningen runt sakristian motiverades av att denna tillbyggnad var försedd med källare. De nya dräneringsledningarna lades på samma plats och på samma nivå som de ledningar som byttes ut. För att avleda dagvattnet till den närbelägna bäcken var även ett schakt i den norra delen av kyrkogården inplanerat. Vid schaktningen påträffades emellertid en fungerande dagvattenbrunn strax nordväst om sakristian vilken kunde utnyttjas för avledning av dagvattnet. Detta innebar att inga ytterligare schakt behövde dras på kyrkogården.

Förundersökningens resultat

Vid förundersökningen kunde flera iakttagelser av arkeologiskt intresse göras. En översiktsplan över dessa finns i bilaga 1.

Kyrkans grundläggning

När det gäller kyrkans grundläggning kunde en tydlig skillnad mellan medeltidskyrkans grund och grundläggningen i den på 1700-talet tillbyggda öst-delen påvisas. I den medeltida delen av kyrkan sträckte sig dagermuren, åtminstone på den södra sidan, ett skift under nuvarande markyta och bestod av påfallande välhuggna och jämna stenar i granit/gnejs. På den norra sidan gick dagermuren närmast sakristietillbyggnaden i öster ända ned till grundmuren, medan

Fig. 6. Murparti på kyrkans södra sida. Dagermuren har här sträckt sig ett skift under nuvarande markyta och har bestått av väl tillhuggna och stora stenar. Dagermuren vilar på en groundsula. Foto: Ing-Marie Nilsson, (Fotonr 2015-5-29).

*Fig. 7. Murparti på kyrkans norra sida, sett mot väster. Bilden visar hur dagermuren i förgrunden går ända ned till grunden medan den längre västerut vilar på en grundsula.
Foto: Ing-Marie Nilsson, (Fotonr 2015-5-40).*

det längre västerut fanns en utskjutande grundsula bestående av större, mestadels tillhuggna stenar. Denna grundsula kunde iakttas på flera ställen på båda sidor av långhuset. Något mönster i var den stack ut och var den gick närmare muren eller helt saknades kunde inte iakttas. Det är emellertid knappast troligt att växlingarna skulle höra samman med skillnader i byggnadsetapper, utan får mer ses som en byggnadsmässig variation. Såväl i dagermur som i grundsula var stenarna genomgående stora och väl tillhuggna. I den sydvästligaste delen av långhuset vilade exempelvis dagermuren på en sten som var hela 2,30 meter lång.

Över hela ytan höll sig schaktdjupet i nivå med grundmurens övre del, vilket innebar att grundläggningens djup och karaktär inte kunde bedömas. Endast på ett ställe var detta möjligt, nämligen i hörnet mellan sakristian och långhuset, där sakristians djupschakt anslöt (jfr bilaga 2, sektionsritning). Det framgick här att medeltidskyrkan inte haft någon särskilt djup grundläggning, utan grundläggningens botten återfanns på ett djup av ca 0,6 meter under nuvarande markyta. När grunden till kyrkan lades tycks man alltså ha grävt ett tämligen grunt schakt och fyllt detta med ett par lager jordblandad sten. Undergrunden i området består av tämligen kompakt lera/silt, och det är det möjligt att denna har ansetts tillräckligt stabil. Det bör dock framhållas att grundens utformning på sydsidan inte har kunnat bedömas och därför kan ha avvikit. På den södra sidan kunde ett visst inslag av kalkbruk iakttas närmast muren (i vad som kan antas ha varit nedgrävningen för grunden), men detta saknades helt på den norra sidan.

Tidigare har mer exakta uppgifter om den medeltida kyrkans längd inte varit tillgängliga, men i detta avseende har förundersökningen givit vissa besked. Det har nu kunnat beläggas att medeltidskyrkan sträckt sig ända fram till korportalen i öster. Det kunde inte avgöras exakt var tillbyggnaden började eftersom schaktet i detta område lämnade kyrkmuren och drogs utanför en befintlig trappsten, men korförlängningens startpunkt kunde dock bestämmas på ett par meter när. Medeltidskyrkan har således haft en utvändigt längd av åtminstone 18 meter, vilket

*Fig. 8. Korpartiet sett mot norr som visar korttillbyggnadens grundläggning.
Foto: Ing-Marie Nilsson, (Fotonr 2015-5-34).*

innebär att byggnadens invändiga area har varit minst 104 m². 1700-talets korförlängning innebar att kyrkan utökades med 4 – 6 meter, vilket får ses som en tämligen blygsam tillbyggnad. Ytmässigt innebar den att kyrkans invändiga area ökades med 12 – 25 m². Grunden i den tillbyggda kordelen hade en helt annan karaktär. Den bestod av flera lager av mer oregelbundna och obearbetade stenar.

Grunden har gått ungefär upp till nuvarande markyta, och har genomgående sträckt sig 0,1-0,3 meter utanför dagermuren.

Vapenhus

Historiska uppgifter indikerar att kyrkan haft ett vapenhus på den södra sidan av långhuset, och att så varit fallet kunde beläggas vid förundersökningen. I den syd-västra delen av den medeltida delen av kyrkan framkom nämligen fragmentariska rester av grundmurar (jfr bilaga 3, planritning över vapenhuslämningar). Inget byggnadsmässigt samband med kyrkans grundmurar kunde påvisas, varför slutsatsen drogs att det rör sig om en sekundär tillbyggnad. Grundmurarna var 1,4 – 1,7 m breda och vapenhusets inre bredd kan därmed fastställas till ca 3,6 m.

*Fig. 9. Vapenhusets östra del, sett mot öster.
I förgrunden rester av bevarat kalkbruksgolv och längre bort grundstenar från östra vapenhusmuren.
Foto: Ing-Marie Nilsson, (Fotonr 2015-5-23).*

Det har således varit fråga om en relativt liten byggnad.

Innanför grundmurarna kunde ett lager kalkbruk med inslag av sten iakttas, som tolkades som ett uppbrutet kalkbruksgolv. Det var tämligen skadat i den västra delen, medan det i den östra delen kunde rester av en bevarad yta bestående av flata, medelstora stenar lagda i kalkbruk påvisas. Inget fyndmaterial påträffades och inga andra iakttagelser gjordes som kunde ge en uppfattning om byggnadens ålder. Grundmurarna och kalkbruksgolvet rensades vid förundersökningen endast fram för dokumentation, men togs ej bort, utan kvarligger orubbade.

En fråga som var aktuell inför förundersökningen var om kyrkan haft några andra tillbyggnader, främst på nordsidan. Denna fråga kunde vid förundersökningen besvaras nekande. Förutom vapenhuset framkom inga som helst indikationer på murar i anslutning till långhusets eller korpartiets murar.

Kulturlager

På den norra sidan av långhuset kunde i området väster om sakristian ett kulturlager bestående av svartbrun humös lera med innehåll av sot och träkol observeras över hela schaktytans botten (jfr planritning, bilaga 1). Lagret fanns endast på långhusets norra sida och något motsvarande lager kunde inte konstateras någon annanstans. I djupschaktet i hörnet där sakristian ansluter till långhuset kunde vissa stratigrafiska iakttagelser göras. Rester av lagret återfanns i fyllningen i nedgrävningen för kyrkans grundmur (jfr sektion, bilaga 2), vilket indikerar att det bör vara äldre än kyrkans uppförande. I lagret påträffades endast en fragmentarisk järnspik, men då dess stratigrafiska tillhörighet inte kunde avgöras togs den ej tillvara. Spiken kan antingen ha hört till kulturlagret, till kyrkobyggnaden eller till en sekundär anläggning (t.ex. en kista) på kyrkogården. Kulturlagrets ålder kunde ej avgöras, men en preliminär bedömning är att det härrör från järnålder eller äldre medeltid.

Gravar och gravhällar

I schaktet på kyrkans norra sida kunde rester av flata stenhällar påvisas på tre ställen (jfr bilaga 1). De låg tämligen ytligt, bara någon decimeter under nuvarande markyta. I flera fall bestod anläggningarna av mer än en stenhäll, men några konstruktionsdetaljer kunde inte beläggas då samtliga anläggningar hade skadats i samband med tidigare dräneringsschaktning. Några stenar var tydligt rubbade ur sina lägen, medan andra kan ha legat kvar *in situ*. Det kan inte uteslutas att det rör sig om äldre gravmarkörer. Även på andra ställen framkom vid grävningen delar av stenhällar som ursprungligen kan ha brukats som gravstenar men som senare fått andra användningar. Det kunde dock inte på någon häll iakttas text eller andra markeringar.

Vid förundersökningen framkom i övrigt endast ytterst sparsamma mängder

Fig. 10. Stenhällar i schaktet på kyrkans norra sida. Den äldre dräneringen hade dragits mitt genom anläggningen och flera stenar var tydligt rubbade ur sina lägen. Foto: Ing-Marie Nilsson, (Fotonr 2015-5-39).

skelettmaterial och alls inga gravar. Frågan inför förundersökningen om kyrkogårdens utsträckning i norr kunde inte besvaras, då något separat ledningsschakt inte behövde tas upp på kyrkogården.

Slutsatser och antikvarisk bedömning

Förundersökningen vid Sällstorps kyrka var av begränsad omfattning men har ändå på flera områden kunnat bidra med information om platsens historia. På den norra sidan av kyrkans långhus påvisades ett kulturlager som bör ha fun-

nits där när stenkyrkan uppfördes. Detta visar på en aktivitetsfas som föregått kyrkobyggandet, meteren det tidsmässiga avståndet mellan de båda händelserna kunde inte avgöras vid den nu genomförda förundersökningen.

Det kunde även konstateras att den medeltida kyrkan varit nästan lika stor som den nuvarande byggnaden och att 1700-talets tillbyggnad varit av begränsad ytmässig omfattning. Medeltidskyrkan har, med reservation för att tolkningen bygger på en enskild iakttagelse, heller inte vilat på någon särskilt djup grundläggning. Ovanpå naturstenarna i grunden har, åtminstone på vissa ställen, en grundsula bestående av stora och ofta tillhuggna stenar lagts. Denna grundsula har varit mer utskjutande på vissa ställen än på andra. Grundsulan har utgjort en stabil grund för dagermuren, som generellt sett verkar ha bestått av välhuggna och släta stenar. Det rör sig således inte om stenar som enbart är kluvna och grovt tuktade - på flera ställen är det fråga om jämnhuggna, närmast kvaderliknande byggnadsstenar. Att kyrkobyggnaden visar prov på så pass god stenbehuggnings-teknik får ses som en något överraskande upptäckt.

Inför framtida markarbeten i anslutning till kyrkan finns det flera frågor man bör vara särskilt observant på. En av dessa gäller det kulturlager som kunnat påvisas invid kyrkan, närmare bestämt dess ålder, karaktär och utsträckning (även om den senare frågan kan vara svårbedömd p.g.a. alla omgrävningar som bör ha skett på kyrkogården). Vidare bör man vara uppmärksam på de stenhällar som kunde iaktas i anslutning till kyrkan, och då närmast huruvida de utgjort delar av gravkonstruktioner eller ej. Slutligen bör särskild försiktighet iaktas i kyrkans sydvästra del, där rester av vapenhuset kunnat påvisas. Lämningarna efter denna byggnad är fragmentariska och ligger relativt ytligt, och är därför särskilt känsliga för markstörningar.

Referenser

- Hallbäck, S. A., 1969. *Medeltida dopfuntar i Halland*. Hallands Museums skriftserie 1. Halmstad.
- Johansson, J., 1957. *Sällstorps kyrka. Kyrkorna i våra bygder. Fjäre-Viske kontrakt*. Kungsbacka.
- Lidén, A., *Olav den helige i medeltida bildkonst. Legendmotiv och attribut*. Stockholm.
- Liepe, L., 1995. *Den medeltida träskulpturen i Skåne. Produktion och förvärv*. Skånsk senmedeltid och renässans 14. Lund.
- Nilsson, I-M., 2009. *Mellan makten och himmelriket. Perspektiv på Hallands medeltida kyrkor*. Lunds Studies in Historical Archaeology 12. Lund.
- Ortnamnen i Hallands län. Del 3. Bebyggelsenamnen i Norra Halland (Himle, Viske och Fjäre härader)*. Utg. Av Harry Ståhl. Uppsala 1980 (förkortas OIH 3).

Internetreferenser

Lantmäteriet, Historiska kartor (2015-01-13)

<https://etjanster.lantmateriet.se/historiskakartor/>

Bebyggelseregistret (2015-01-13)

<http://www.bebyggelseregistret.raa.se/bbr2/byggnad/visaHistorik.raa?byggnadId=21400000439658&page=historik&visaHistorik=true>

Arkiv

Dessein till Sällstorps kyrkas förlängning, Lunds landsarkiv, SE/LLA/10887-1/#/A01495

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsen i Halland dnr: 431-2507-14

Kulturmiljö Halland dnr: 2014-353

Sydsvensk Arkeologi AB dnr: SA 140066

Uppdragsgivare: Veddige och Kungsäters kyrkliga Samfällighet.

Personal: Ing-Marie Nilsson

Län: Halland

Kommun: Varberg

Socken: Sällstorp

Fastighet: Sällstorps kyrka (Sällstorp 16:1)

Fältarbetstid: 2014-11-17 – 2014-11-25

Läge: Ekonomiska kartan, blad 6B 0i

Koordinatsystem: SWEREF 99

X-koordinat: 6346782

Y-koordinat: 340681

Höjd över havsnivån: 12 – 14 m ö.h.

Exploateringsyta: 69 m²

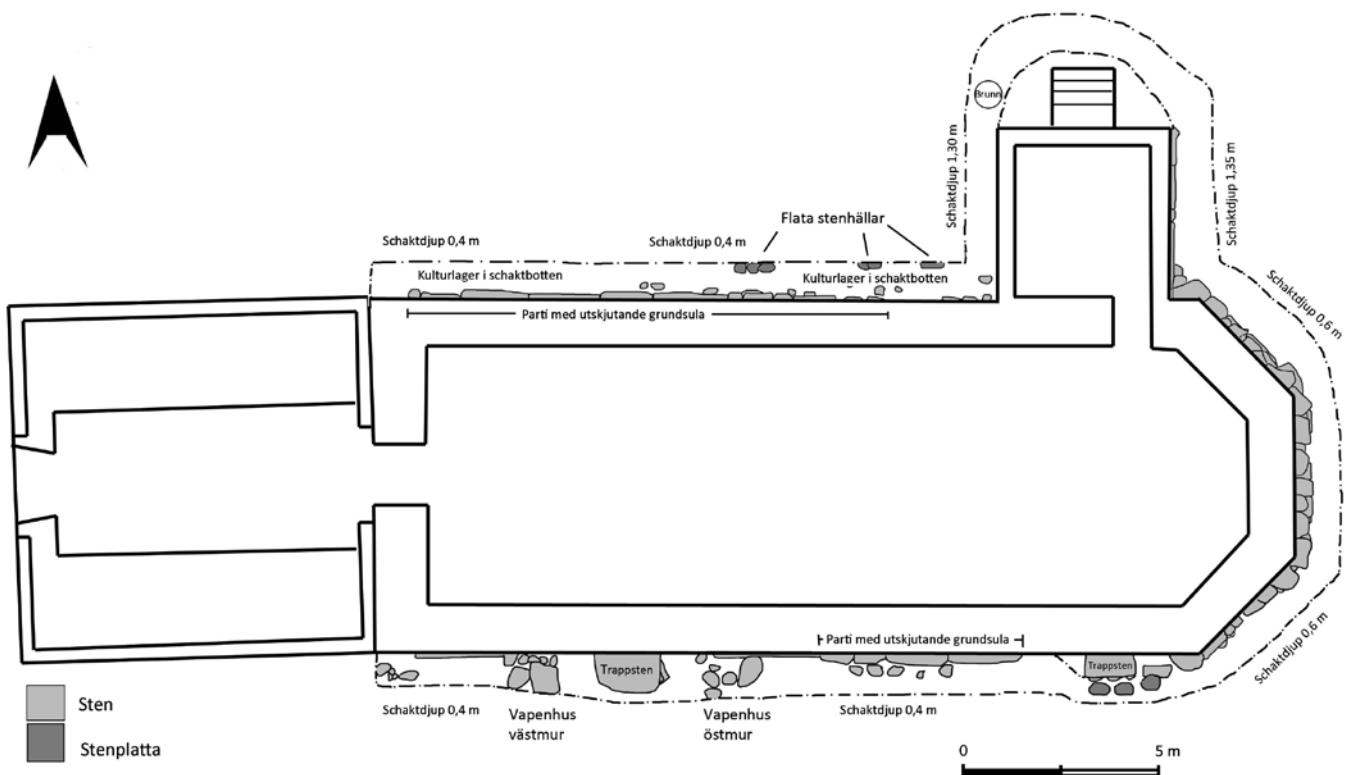
Fynd: Inga fynd tillvaratogs.

Dokumentationsmaterial: Ritningar med HMAK-nr 4419:1–3 och digitala fotografier med nr. 2015-5:1–50 förvaras i Kulturmiljö Hallands arkiv i Halmstad.

BILAGOR

Bilaga 1

Översiktsplan över schakt

Bilaga 2

Sektion på långhusets norra sida

Bild 1: Sektionens läge i hörnet mellan sakristian och långhusets nordmur.

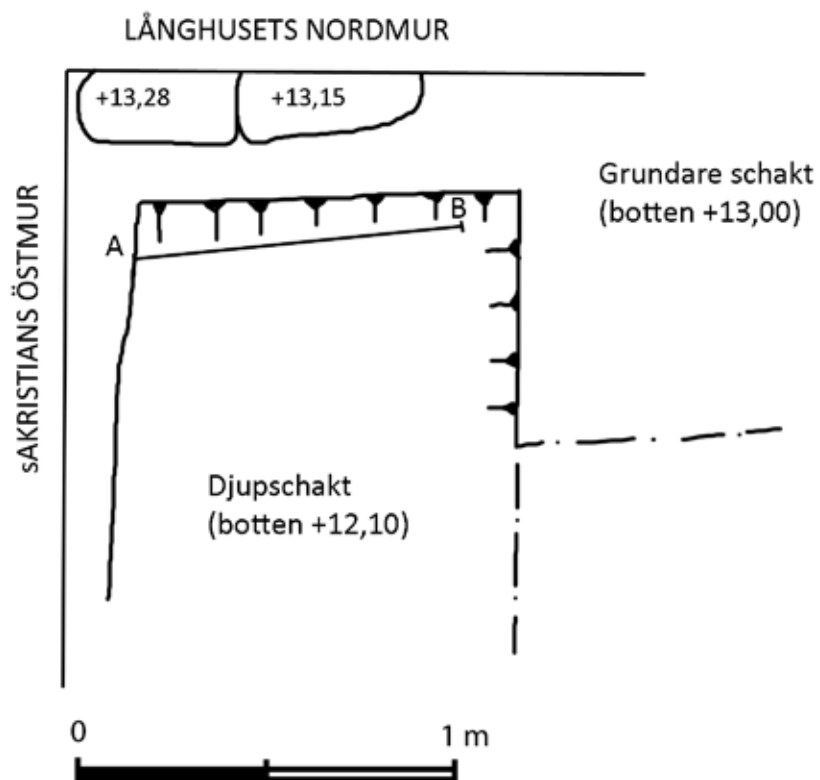
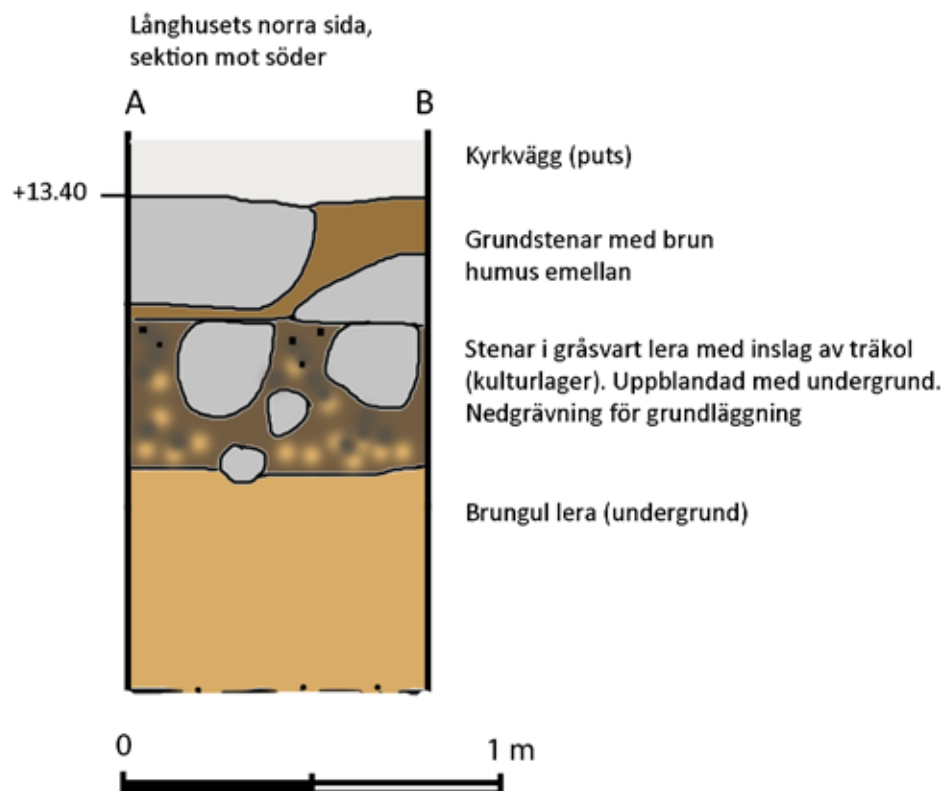
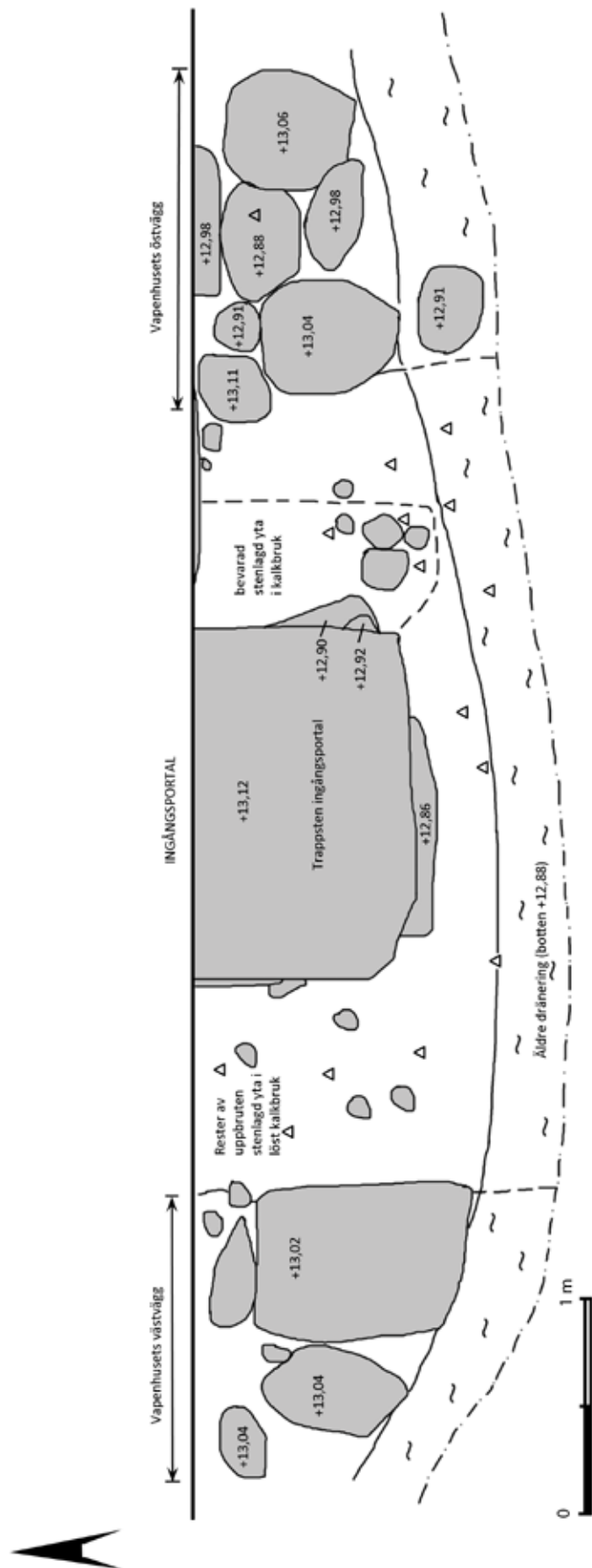

Bild 2. Sektion mot söder på långhusets norra sida.

Bilaga 3

Planritning över vapenhuslämningar

Bilaga 4

Ritningsförteckning

HMAK 4419

Halland
Sällstorp Socken
Sällstorp 16:1, (Sällstorps Kyrka)

Arkeologisk Förundersökning 2014

Ritningsnummer	Ritningsbeskrivning	Skala
HMAK 4419:1	Renritad plan: Kyrkan med påträffade anläggningar i schaktet och schaktdjup.	1:100
HMAK 4419:2	Fältritning 1: Plan över påträffade lager och konstruktioner i schaktet. Schaktdjup och markytans nivåer.	1:100
HMAK 4419:3	Fältritning 2. Plan över grunderna och golv tillhörande vapenhuset på södra sidan. Sektion A-A (plan och profil).	1:20

KULTURMILJÖ
HALLAND

Postadress: Bastionsgatan 3 | 302 43 Halmstad | Tel: 035-19 26 00
E-post: kansli@kulturmiljohalland.se | Hemsida: www.kulturmiljohalland.se